

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

III. skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“

dné 16. in 17. maja v Trstu.

(Dalje.)

Na zvršetku seje „Zavezine“ delegacije poročal je — na izrecno željo učiteljskega društva Koperskega okraja k zborovanju povabljen — gosp. Vatroslav Holz, uradnik banke „Slavije“ v Ljubljani, o važnosti in koristi življenskega zavarovanja z ozirom na slovensko učiteljstvo. „Zaveza slov. učiteljskih društev“ je namreč po sklepu na lanski skupščini dne 26. maja v Celji sklenila z banko „Slavija“ dogovor, da se „Zavezno“ učiteljstvo zavaruje pri imenovanem zavodu slovanskem, za kar je poslednja dovolila znatne nagrade „Zavezi“ in posamičnim društvom učiteljskim. Poročevalec, raztolmačivši delegatom idejo, namen in korist zavarovanja ter razne njega načine in pogoje, opisuje dosedanje uspehe v zavarovanju učiteljstva slovenskega ter pozivlje navzočne gg. delegate, da blagovolé delovati vsak v svojem društvu na izdatnejšo pristopanje v kolo zavarovancev, s čimur bodo koristili ob jednom „Zavezi“, oziroma dotičnim okrajnim društvom učiteljskim. — Konečno naznani povabljeni zastopnik navedene zavarovalnice, da je banka „Slavija“ na njegovo prošnjo in po predlogu svojega generalnega zastopnika g. Ivana Hribarja, uvažujoč kulturni pomen učiteljstva slovenskega, „Zavezi slov. učiteljskih društev“ podarila 100 gld. podpore v društvene namene, katero vest je delegacija pozdravila z velikim oduševljenjem ter zaklicala banki gromovito „Slava!“

V nedeljo ob 8. uri zjutraj bila je v cerkvi sv. Antona novega sv. maša, pri kateri so učitelji peli Nedvedovo mašo „Slava stvarniku“. Poleg učiteljev in učiteljic bilo je pri službi božji toli drugzega občinstva, da je bila velika ta cerkev natlačeno polna.

Po sv. maši pričelo se je

Zborovanje.

Predsednik dr. Romih pozdravi iskrenimi besedami došle učitelje in učiteljice, posebno po-

udarjajoč zavednost slovenskega učiteljstva, o čemur nam priča obila udeležba; nazdravi naudušeno presvetlemu cesarju in predlaga, da se Nj. Veličanstvu telegrafnim putem javi udanost v Trstu zbranega učiteljstva. Predlogu dr. Romiha pritrdili so vihar-nimi živio-klici.

Predno otvori zborovanje predstavi g. predsednik vladnega zastopnika viteza Vidica. Zbor poslednjega spoštljivo pozdravi.

Prva točka, ki se glasi: „Pravne razmere ljudskih učiteljev“ in tretja točka: „O socijalnih razmerah slovenskega učiteljstva v sedanjih časih“ sta se morali združiti po zahtevi od zgoraj. O tem predmetu je kaj jedrnato govoril g. nadučitelj Jernej Ravnikar. Pojašnjeval je krivice, ki se dogajajo učiteljstvu glede na gmotno stanje ter poudarjal, da bi za učiteljstvo bilo bolje, ako bi se šola poddržavila, kajti tudi dandanašnji je učiteljstvo vzlic toli slavljeni deželni avtonomiji venderle povsem odvisno od državnih organov. Kar se tiče gmotnega stanja so državni najnižji uradniki in celo služabniki, kakor sodnijski sluge, orožniki, financerji itd. razmerno veliko bolje plačani, nego učiteljstvo. Pritožuje se v obširnem govoru, kake krivice se dogajajo posamičnikom pri oddajanju učiteljskih služb, ko se ne gleda na nikake okolnosti, ki so merodavne pri nastavljenju in poviševanju državnih uradnikov in predlaga, naj se pri oddaji učiteljskih služb uvede status po starosti službenih let, kakor je običajno pri državnih uradnikih. Nadalje navaja, da mora učiteljstvo skrbeti mej narodom za svoj prepotrebni ugled. Sedanje naredbe pa niso take, da bi ta ugled pospeševale, ker kratijo mnogo let službujočim učiteljem iste pravice, ki jih uživajo 20—24letni praktikanti, ki niso v nikakem oziru samostojni ljudje. Da si učiteljstvo pribori in utrdi potrební ugled, treba je, da je zastopano v vseh javnih zastopih.

K temu predmetu doda g. And. Vrtovec, učitelj v Tolminu, nekatere opazke iz svojega nameravanega govora, katerih se predgovornik ni dotaknil.

Na uprašanje predsednikovo oglasi se k be-

sedi g. Jelenc, izražajoč željo, da bi se šolstvo popolnoma odtegnilo oblasti deželnih zborov. (Odobranje.)

G. Lapajne poudarja posebno svobodo, kojo si je priborilo učiteljstvo. Ta svoboda dokaže se najbolje s tem, da učiteljstvo sme snovati društva in zaveze, kar se v drugih stanovih ne pronajde. Njegove opomnje odobrava zbor s ploskanjem in živio-klici.

G. Ivan Krajnik, učitelj v Podmelcu, je za to, da se poslanci naprosijo, naj šole uredé v avtonomistiškem zmislu.

Nadučitelj Ribnikar je za to, da se status uvede kakor pri vojcih.

Predsednik da besedo poročevalcu, koji izjavi, da nema dodati nego opomnjo, da časovne razmere niso še dozorele, treba zato čakati in potrpeti.

G. Ribnikar meni, da je status nepopoln; g. poročevalec strinja se s tem mnenjem.

G. Ribnikar pravi, da je želeli, da bi o šolskih zakonih ljudski učitelji morali imeti več govoriti, nego doslej. O izkušnjah veljalo naj bi slično, kar velja za učitelja na srednjih šolah. Predlaga, naj bi se v resoluciji dodalo pred besedo „učitelji“ radi jasnosti slovo: „ljudski“.

Poročevalec odgovarja, da je ion na to mislil, i da je samo po sebi umevno, da tu pod „učitelji“ razumeva le „ljudske učitelje“. V ostalem je istega mnenja z g. Ribnikarjem.

Predsednik prečita zatorej resolucijo.

G. Ribnikar meni, naj bi se ista spremenila v tem zmislu, da ima sleherni izpitani učitelj od iste dobe, ko dobi svoje spričevalo sposobnosti, pravico do petletne doklade. (Dobro!)

(Konec prih.)

Slavnost blagoslovljenja zastave „Zagorskega Sokola“.

(Dalje.)

Slavnostni govor imel je starosta Ljubljanskega Sokola Hribar in sicer prvi del koj iz početka, v katerem je v krasnih naudušenih besedah razlagal pomen in važnost zastave za vsako društvo. Živahno

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

(Dalje.)

Jack utešil se je, ko so ga okolu desetih obvestili, da ga pozivlje lečnik doli. Ni se mogel držati več. V slabo razsvetljenem salonu razložile so njega oči začetkom samo sedeče žensko bitje, kapuco potisneno čez obraz; on se je hotel umakniti, misleč, da so se zmotili, ko mu je glas, na kate-rega ga je vezal zelo prijeten spomin, dejal hlastno: — „Vse je dobro, jaz sem zdravnik.“ — Kapuca je vzletela nazaj in odkrila temni in prostodušni obraz Katice van Corlear.

— „Nikacih vprašanj, gospod. Zdravnik sem in tu moje zdravilo“, dejala je, pokazaje s prstom Karico, ki se je tresla v kotu. „Vzemite jo.“

— „Potem je dovolila gospa Tretherik?“

— „Če dobro poznam čutila te dame, smo storili bolje, da smo jo pustili“, odgovorila je Kati brezskrbno.

— „Kako sta mogli ulti?“

— „Skozi okno.“

— „Ko ju je Prince spremil in spustil Karico

v roke njene mačehe: — „Ona ostane. Vi ostanete tudi tu, upam?“

— „Dokler še nimam osemnajst let, dokler ne postanem svoja gospodinja in dokler nimam še mačehe, odidem.“

— „Potem mi dovolite, da Vam pomorem, da zdravi in brez škode pridete skozi okno?“ vpraša Prince dostojno.

Ko se je vrnil uro pozneje, sedela je Karica na pručici pri nogah gospe Starbottle; skrivala je mej koleni svoj objokan obrazek. Gospa Starbottle dela je prst na ustnice. — „Saj sem Vam vendar rekla, da bode prišla! Naj Vas Bog blagoslovi, Jack! labko noč!“

Drugo jutro predstavila se je gospa Tretherik, spremljana od častivrednega Crammerja, vodje zavoda in od svojega prijatelja gospoda Robinsona, jako nevoljna pri Jack Princu. Prepričan bil je vihar, zahtevali so oblastno Karico.

— „Mi ne moremo vsprejeti tega posredovanja“, reče g. Tretherik. „Nekaj dni nas še loči, da poteče pogodba, in mi nismo nikakor voljni privoliti najmanjšega gospej Starbottlejev.“

— „Dokler ni oficijelno šla iz naše hiše, gos-pica Tretherik pokoriti se mora upravi in redu“, nadaljeval je doktor Crammer.

— „Ta budalost je taka, da lahko kazi njeno

bodočnost in družbinsk položaj,“ dodene gospod Robinson, kateri je mislil na nade svojega sina.“

Zastonj je Prince dostavil, da je gospa Starbottle blizu smrti, da je ona pri begu Karice nedolžna, da je dekle iz lastnega nagiba, nagiba ljubezni in hvaležnosti pobegnula, da je popolnem prostovoljno spolnila svoj prvi nagib. Ko je spoznal, da jih ne more prepričati, dostavil je ponosnim pogledom, vender čudno hladnokrvno: — „Še jedno besedo. Dolžnost moja je seznaniti Vas z okoliščino, katera me pooblašča, mene kot izvrševalca oporoke pokojnega Tretherika, prav nikakor v poštev jemati vaših želj. Nekaj mesecev po smrti gospoda Tretherika, odkril nam je nek Kinez, preje služabnik v njegovi hiši, da se nahaja nekaka oporoka, katero smo potem našli mej njegovimi listi. Neznatna vrednost zemlje ovirala je izvrševatelje oporoke ozirati se na to oporoko. Dali smo jo torej samo sodiščno potrditi ali spoznali smo, kakšna je. Tako je bilo do teh dveh let ali treh, dokler ni ta lastnina kar nakrat zadobila večjo vrednost. Določila tega akta so priprosta in neovržna. Lastnina je razdeljena mej Karico in mačeho nje, z izrecnim pogojem, da ta zadnja postane postavna varuhinja, da prevzame nje odgojo in da ona prevzame gospodinjstvo v vseh ozirih.“

(Konec prih.)

odobranje, katero se je čulo večkrat, bilo je dokaz, da so lepe besede globoko segale v srca navzočih. Posebno burno pozdravljeni so bili stavki, ko je govornik omenjal slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, katerih podoba ima Sokol Zagorski na svoji zastavi, kako sta bila proganjana po sovražnikih Slovanstva, kako pa je končno zmagalo Slovanstvo tudi v cerkvi nasproti vsem oviram sovražnikov. Po končanem pribujanju žrebličkov izročile so omenjene gospodične in gospodična Medvedova v imenu dam iz vseh omenjenih krajev tri krasne trakove novi zastavi, vsaka s primernim nagovorom. Posebno krepko in čvrsto se je odrezala gospodična Medvedova, mlada hčerka staroste Zagorskega Sokola. Potem pa je nadaljeval starosta Hribar svoj slavnostni govor rekoč, da zdaj, ko ima zastava tudi cerkveni blagoslov, bode društvnikom dvakrat sveta, blagoslovila jo je cerkev in narod, ki je po izreku „vox populi vox dei“ pritrdil cerkvenemu blagoslovu. V krasnih besedah je potem slikal pomen narodnih barv, katere imajo trakovi: bela pomenja poštenost, Slovanom prirojeno lastnost, modra vstrajnost, katere nam je tako silno potreba, da bomo neustrašeno zmagali vse ovire, rudeča ljubezen, goreče ljubezni za narod svoj treba je vsem, iz nje rodi se navdušenje.

Živahno je bila potem pozdravljena zastava, ko se je razvila in sta se pokazali krasno izdelani podobi slovanskih blagovestnikov. Zastava je jedna najkrasnejših, kar jih imamo na Slovenskem in sme res ponosen biti Sokol Zagorski na njo. Pokazal je, kaj premore goreča ljubezen za narod tudi v majhnem kraju, zatorej: Slava mu!

Ko je bila slavnost dovršena, podala so se društva po krasno nakinčenej vasi zopet do stanovanja staroste Medveda. Iz mej mnogih napisov, ki so bili na slavolokih, omenjamo naj samo nekatere, ki so napravili najlepši vtis: Živela Sokolska ideja! — Bog združji Slovane! — Živeli borilci Sokoli! V boj za slobodo! — Slava Slovanom! — Naprej zastava Slave! in mnogo drugih bolj navadnih: Dobro došli! — Na zdravje! Živeli itd.

Ker žalibog vreme ni pripuščalo skupnega obeda na prostem, morala so se društva razdeliti na več krajev. Nekaj jih je ostalo pri starosti Medvedu, drugi pri podstarosti Weinbergerji, in po nekaterih drugih gostilnah. Povsod bilo je naudušenih zdravic, posebno se je nazdravljalo bratom Hrvatom, ki so isto tako naudušeno odzdravljali. Predalec bi segalo, da bi navedli vse te govore, omeniti hočemo na kratko samo bolj poglavitne. Starosta Zagorskega Sokola nazdravil je cesarju, katera napitnica je bila naudušeno sprejeta. Dr. Treo, tajnik Celjskega Sokola, pozdravil je brate Hrvate poudarjajoč, da pri vsaki priliki se pokaže lepa vzajemnost mej Slovenci in Hrvati, katere srčno pozdravlja. V imenu Hrvatov odzdravil je g. Kristan, rekoč, da posebno mora veseliti človeka najti v tako malem, od velicib mest oddaljenem kraju tako krasne napise, kakor Bog združji Slovane, iz česar je videti, da se tu goje vzvišene ideje. Dr. Rozina nazdravil je v humorističnem govoru krasnemu spolu, na katero zdravico se je zahvalila gospodična Müllerjeva. Od Hrvatov govoril je zopet g. Mašek, nazdravljajoč srcu slovanškemu, ki nas veže. Starosta Hribar nazdravil je najstarejemu boritelju našemu, deželnemu poslancu Svetcu, ki se je zahvalil rekoč, da stare boritelje veseli opaziti, da neso delali zastoj, da napredujemo, probujata se tudi Istra in Koroška. Nasprotstva domača pa se morajo poravnati. On nazdravi tovarišu svojemu dr. Vošnjaku. Vse napitnice bile so sprejete naudušeno. Starosta Medved pripovedoval je potem dolgi „via crucis“, ki ga je morala romati deputacija, predno je izposlovala, da se je cerkveno blagoslovila zastava, kar bi se morda vsejedno ne bilo zgodilo, da ni blagodejno porabila svoj vpliv posvetna oblast, ki je opozorila na mogoče posledke prevelike trmoglavosti. Jednako pozdravljalo se je od več strani tudi pri podstarosti Weinbergerji, kjer so bili vrli gasilci Litijski in Št. Martinski. Obžalovalo se je sploh, da ni bilo vsaj toliko skupnega prostora za obed, da bi bila združena gasilna in Sokolska društva, kar bi bilo še bolj povzdignilo naudušenje.

Po končanem obedu podala so se vsa društva skozi vas, mimo fužin po okolici. Da je vreme bilo bolj ugodno, bil bi to krasen sprehod, tako pa smo bili veseli, ko smo dospeli na slavnostni prostor kjer se je začela telovadba in petje. Ljubljanski Sokoli pokazali so se zopet mojstre v svoji stroki, pevci iz Št. Martina in iz Vač pa so prepevali

ubrane pesmi. Tudi nauduševalnih govorov se ni manjkalo. Operni pevec Josip Nollu in Dragotin Hribar pozdravila sta s krepkimi besedami mnogobrojne domoljube, ter sta bila nju govora sprejeta z živahnimi živio-klici. Operni pevec Nollu nazdravil je še posebno pevce in njihovemu vodji, podstarosta dr. Triller pa je nazdravil gasilnima društvoma, ki sta po svojem geslu „Na pomoč“ zares prihitela Sokolu Zagorskemu na pomoč v narodni bratovski ljubezni. Potem začel se je drugi del telovadbe skupine Ljubljanskega Sokola, in nazadnje sestavila se je skupina raznih sokolskih društev, katero je fotografoval navzočni fotograf, ki je že tudi zjutraj bil napravil dve sliki slavnostnega prostora in odra, na katerem se je vršila slavnost. Te podobe bodo gotovo vsem udeležencem, posebno pa članom Sokola prijazen spomin na lepo slavnost.

Ko je bila končana telovadba, prečitali so se došli telegrafični pozdravi, katerih je bilo lepo število, znak, kako živo zanimanje je vzbudila po vsej slovenski domovini slavnost najmlajega mej kranjskimi sokolskimi društvi, kajti še mlajša od njega sta najmlajša dva „Sokola“ slovenska v Ajdovščini in v Prvačini na Goriškem. (Konec prih.)

Poročilo o mestnih računskih zaključkih.

(Konec.)

f) Račun obrestij imel je v letu 1890 dohodkov . . . . . gld. 67.840.13
troškov pa . . . . . „ 7.171.88 1/2
torej prebitka . . . . . gld. 60.668.24 1/2
prištevsji temu prebitku še čiste
dohodke klavnice . . . . . „ 8.791.43
je skupni dohodek obrestij . . . . . gld. 69.459.67 1/2
ako se od tega dohodka odbije
anujiteta . . . . . „ 65.000.—
ostane čistega prebitka . . . . . gld. 4.459.67 1/2
kakor je to razvidno iz računa anujitet.

Ta čisti prebitok odpisal se je na računu izgube in dobička od izgube, — izvirajoče še iz časa najetja posojila, katera je znašala v letu 1882., ko je uprava stolnega mesta prešla v narodne roke 125.875 gld. 90 kr., leta 1889 80.296 gld. 45 kr. in se je znižala koncem leta 1890. na 76.293 gld. 69 1/3 kr.

Ako bomo tudi v prihodnosti imeli jednako povoljne uspehe, bode se ta izguba poravnala v 13 letih, kajti vsako leto 1 gld. naložen na 4% obresti, daje gld. 1729.19 in ta številka s 4459.67 daje glavnice 77.116 gld. 17 kr.

Iz računov zrebanja je razvidno, da je izzrebanih, a koncem 1890. leta še neizplačanih srečk ostalo 64.404 gld. čistega, dočim sta dve glavni srečki po 25.000 gld. in jedna za 15.000 gld. nominalnega zneska.

Specijalna rezerva za pokritje onih izgub, katere bodo nastale pri prodaji papirjev, ki se bodo nakupovali za amortizacijski zaklad, narasla je koncem 1890. leta na 25.227 gld. 17 kr. Končno poroča finančni odsek, da je mestna občina bila koncem leta 1890. dolžna nižje-avstrijski eskomptni družbi na Dunaji 41.616 gld. 40 kr., od katerih plačuje sedaj 4 1/2% obresti.

Glavna bilanca posojilnega zaklada, odštevši račun izgube in dobička, kaže

v pasivah . . . . . gld. 1.613.570.89
in v aktivih . . . . . „ 1.537.277.19 1/2
torej nedostatka . . . . . gld. 76.293.69 1/2

Ako se končno primerja pokritje anujitetnega računa v znesku 69.459 gld. 67 1/2 kr. z mestnim posojilom v znesku 1.471.875 gld. razvidno je, da se je taisto obrestovalo z 4.71%, torej za 0.21% več, nego zahteva amortizovalni načrt.

Iz tega v vsakem zmislju dovoljnega uspeha izhaja, da se je z mestnim premoženjem gospodarilo dobro in vestno.

Te številke pa govore še veliko več. Te številke so najeklatantnejši dokaz, da je bilo očitanje o slabem mestnem gospodarstvu, katero se je razširjalo v zadnjem času po mestu, neosnovano. Tako zlobno postopanje je v interesu dobre stvari, kateri služimo, globoko obžalovati.

Z ozirom na to predlaga finančni odsek:

1. Računski zaključki mestnega loterijskoposojilnega zaklada s pasivami . . . . . gld. 1.613.570.89
in z aktivami . . . . . „ 1.537.277.19 1/2
torej z nedostatkom . . . . . gld. 76.293.69 1/2
se odobri.

2. Naj se ta račun v zmislju § 34. mestnega statuta po dosedanjih navadi javno razglasi.

3. V poročenu za leto 1890. postavljena nagrada v znesku 200 gld. naj se razdeli, in sicer: 100 gld. gosp. blagajničnemu kontrolorju Ferdinandu Bradaški za knjigovodstvo, 50 gld. gosp. blagajniku Vojtehu Valenti, in 50 gld. gosp. prvemu mestnemu komisarju Jakobu Tomcu za sodelovanje pri opravljenju loterijskega posojila.

4. Knjigovodstvu loterijsko-posojilnega zaklada podeli se absolutorij. S. E. C. V. O.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. maja.

iz državnega zbora.

Včeraj pričel je državni zbor zopet svoje delovanje. Vspregel se je v drugem in tretjem branji brez debate predlog vlade glede pomnoženja bakrenega drobiža. Potem je bil na vrsti načrt zakona, glede prodaje Dunajskih vojašnic, o katerem smo že govorili, in o katerem se je razvnela daljna debata. Čudno je, da so baš nekateri Dunajski poslanci nasprotovali. Prilika nam bode še govoriti o tem predmetu, ko bode debata končana.

Slovanski klub.

Zopet se poroča nekaterim listom, da dalmatinski poslanci v Pragi obravnavajo z Mladočehi in s fevdalci zaradi ustanovitve slovanskega kluba, eventualno zaradi tesneje zveze vseh slovanskih plemen, izvzemši Poljake. Koliko je resnice na teh poročilih, nam še ni znano.

Češka razstava.

Kakor poroča objava razstavinega odbora, bode cesar obiskal razstavo početkom bodočega meseca. Nadvojvoda Karol Ludovik izrazil se je pri vsprejemu razstavinih funkcionarjev, da on kot „razstavni-nadvojvoda“, ki je od l. 1873 naprej do manglega odprl in videl vse razstave v Avstriji, more soditi o razstavi. Praška razstava presega zares njegova pričakovanja, da je najprijetnejše iznenaden. Poročal bode o tem cesarji. Razstava donesla bode veliko korist deželi. Bodoči teden pride nadvojvoda Albrecht. Ministra Falkenhayn in Pražak posetila sta Riegra, drugi oddali so svoje karte.

V Dunajskih diplomatskih krogih.

se živo graja postopanje srbske vlade, ki se je kompromitovala pred deželo po svojem neukretnem ravnanju nasproti bivši kraljici Nataliji, vendar pa se po mnenju teh krogov ni bati vnanjih zapletk zaradi dogodkov Beligradske.

Trgovinske zveze.

Te dni sešla se je avstrijsko-ogerska carinska konferenca, da se zedini o trgovinski zvezi, katera se ima skleniti s Švico. Tudi mej vlado italijansko, nemško in avstro-ogersko vrše se zaupna pogajanja glede trgovinske zveze na podlagi Dunajskih dogovorov. Politična vprašanja so za zdaj izključena iz teh pogajanj.

Uredba uradniških plač.

Ogerski finančni minister bode predložil ob enem z budgetom za l. 1892 predlog glede uredbe plač ogerskih državnih uradnikov državnemu zboru ogerskemu. Plače ogerskih uradnikov in sodnikov bile so dozdaj primerno nizke in je s to predlogo se ustreglo že davni želji ogerskih uradnikov, ki so že večkrat breuspešno se potezali za povišanje svojih plač.

Vnanje države.

Kraljica Natalija.

V Zemunu stanovala je kraljica Natalija po svojem neprostovoljnem dohodu v „Hotelu Europa“. Ves dan vsprejemala je posete svojih vzestih privrincev iz Belega grada, mej katerimi je bilo posebno veliko dam. Hotela je ostati v Zemunu tri dni, potem pa se je odločila, da se odpelje koj drugi dan do Turn-Severina in potem naprej brčkone v Jalta ali Odeso. Odpeljala se je res včeraj zjutraj ob 10. uri, ljudstva bilo je obilo, ki jo je pozdravljalo z živio-klici, mnogi so klicali: Do vidjenja! — Nemiri se v Beleggradu neso ponavljali. Mnogo dijakov pobegnulo je v Zemun. Koliko je krvavi ustanek, pri katerem je bilo več mrtvih in ranjenih na obeh straneh, škodoval ugledu radikalne vlade, pokazala bode bodočnost. Splošno mnenje pa je skoro po vsem inozemskem časopisju, da se je izgnanje kraljice vršilo na prav neukreten način, da bi se bilo lahko izognilo vsem tem burnim prizorom, ako bi se bilo postopalo malo bolj previdno in pametno, če se je že na vsak način hotelo s silo izvršiti sklep skupščine. Vojni minister dal je ostavko vsled dogodkov, isto tako mestni prefekt, govori se celo, da tudi minister notranjih zadev hoče odstopiti.

O atentatu na carjeviča.

Iz Tokia se poroča, da je reskript Japonskega cesarja izrazil globoko obžalovanje nad atentatom ter odredil, da se takoj strogo kaznuje zločinec, da se obvarujejo prijateljske in prijazne razmere proti ruskemu sosednemu carstvu take, kakor so bile dozdaj.

Bolgarske zarote.

Vse kar je menda preiskava dozdaj spravila na dan je, da vlada namerava napraviti proces

proti nekemu bivšemu uradniku zaradi zarote proti varnosti države, ker ga obdoljuje, da je izdal neke tajnosti ruski vladi proti plačilu. Z umorom ministra Belčeva pa to ni v nobeni zvezi. Bivši ministerki predsednik Karavelov in mnogo drugih je še zaprtih, a vlada že premišljuje, kako bi se jih z lepa znebila, ker nema nobenih dokazov, da bi bili kaj zakrivi. Poslali jih bodo torej v svoje domovinske okraje in tam dejali pod policijsko nadzorstvo. To je svoboda!

Morilci ministra Belčeva.

Za spremembo poročila zopet jedenkrat bolgarska „Svoboda“, da je policija zasačila in zaprla prouzročitelje umora ministra Belčeva in pravi, da ni dvoma, da se ta pot ne moti. Bržkone pa bode ta vest baš tako istinita, kakor so bile vse dosedanje iz vladnih krogov Sofijskih izhajajoče, s katerimi se svetu le pesek siplje v oči, ker se ne ve ničesar gotovega poročati.

Položaj na Krfu.

Nasproti oficijelnim poročilom se javlja, da se položaj ni poboljšal. Vojaštva je malo, in še od tega jeden del fraternizuje z druhaljo. Vseh skupaj je komaj 450 vojakov na otoku.

Bodoče portugalsko ministerstvo.

Iz Lizbone se poroča, da bode novo ministerstvo bržkone sestavljeno tako-le: San Januario, predsedstvo; Copovag, vojni minister; Morales, notranje zadeve in pouk; Carvalho, finance; Mariano Carvalho, mornarica in kolonije; Macedo, vnanje zadeve; Castellobranco, javna dela.

Dopisi.

Iz Gradca 19. maja. [Izv. dop.] Akademsko društvo „Triglav“ prireja po stari svoji navadi vsako leto izlet v milo domovino. Saj mu je najdražja smer, biti z narodom svojim v najozji dotiki. In izlet v domovino je tako nekako zunanji pojav te društvene težnje. Koliko prelepih spominov hranijo Triglavanom zgodovinski listi vsakoletnih izletov mej domači svet in govor! Kolikemu pravemu naudušenju in iskrenemu rodoljubnemu čuvstvu so oni mogočni izvor! Na svojih izletih se znanja „Triglav“ svoje članove s krasoto milih naših domačih tal, s čilostjo in vrlinami našega ljudstva, na svojih izletih jim razkriva naše težnje, na svojih izletih jim kaže delavnost in požrtvovalnost vrlih naših narodnih braniteljev, od katerih se jim je učiti, „sveto služiti sveti domovini.“

Leto za letom ponavlja se ta srčna zveza, in s ponosom in veseljem se spominja „Triglav“ najznamenitejše dóbe, ki mu je rodila krasno našo zastavo, diko naših dik, v katero je položil svoje uzore in svetinje svojega roda.

Letos krene „Triglav“ kraj biste Mure v vinorodni Ljutomerski kraj, v zitorodno prekrasno polje, katero so s svojim spominom in s svojo slavo posvetili odlični možje; kjer je prepeval dični Volkmar svoje fabule, kjer je pisal Krempelj dogodivščine naše zemlje, kjer se je rodila Vila Vrazova in Trstenjakova, kjer je domovina učenjaka — proslavitelja slovenskega govora, slavnega Miklošiča, kraj, o katerem pravi pesem:

„Velika in lepa
Nam polja slové,
Svet lepšega nima
Nad Mursko polje.“

V sredi izletnih priprav nas je prav prijetno iznenadila novica, da nam bodo okrasili rodoljubi Ljutomerski o priliki našega prihoda zastavo našo s krasnim rudečim trakom. To je sedmi trak, s katerim nam ovenča našo svetinjo mila naša domovina.

Izlet se vrši 7. in 8. rožnika, vspored in posameznosti se objavijo pravočasno.

Prijaznim rodoljubom Ljutomerskim pa izrekamo najiskrenejšo zahvalo za njih trud, ki ga imajo z nami, ter z veseljem in radostjo pozdravljamo dan, ko poljubimo pod krili vihrajoče naše zastave sveta domača tla v pogledu na krasno naše polje, v pogledu na divne nam vinske vrhe, v veseli nadi in prepričanji krasnih trenutkov v sredini domačih lip, domačega petja in govora. Na veselo svidenje!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je gasilnima društvoma v Gregovcih pri Brežicah in v Rušah pri Mariboru po 60 gl.

— (Redni občni zbor „Dramatičnega društva“ v Ljubljani) bode dne 23. t. m. ob 7. uri zvečer v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Izvestje tajnikovo o delovanju „Dramatičnega društva“ 1890/91. 3. Izvestje blagajnikovo. 4. Prenaredba društvenih pravil. 5. Volitev novega odbora. 6. Slučajni nasveti.

— (Celjskih Nemcev nova blamaža.) Mestni odbor Celjski je bil v seji dne 17. marca t. l. sklenil, da se tamošnjemu odvetniku dr. Josipu Sernecu izreče popolno zaničevanje, ker je v neki kazenski zadevi rabil izraz: „Cilli ist der verrufenste Ort in Oesterreich.“ Gosp. dr. Sernec se je proti sklepu pritožil na namestništvo v Gradci, katero je z odlokom z dne 13. marca 1891 izreklo, da je mestni zbor Celjski s tem sklepom prekorajil svoj delokrog, ker v omenjenem slučaju občina ni ravnala niti v samostalnem niti v izročenem delokrogu. Disciplinarno oblast proti braniteljem v kazenskih zadevah ima le sodiški predsednik, torej mestni zbor Celjski po zakonu ni poklican, da bi tako kritikoval besede dr. Serneca kot zagovornika pred sodiščem. In tako so Celjski Nemci zopet obogateli za novo blamažo, katero naj nanizajo na svoj itak že močno narasli blamažni molek.

— (Kongres slovanskih dijakov) nameraval se je v Pragi o binkoštnih praznikih. V ta namen došlo je tjakaj mnogo slovanskih velikošolcev, a policija ni dovolila, da bi se vršil shod slovanskega naprednega dijaštva avstrijskega, ker se tak shod v vseučilišnih prostorih sploh ne dovoli, izven vseučilišča pa se smejo velikošolci shajati le v zabavo.

— (Občina št. Ožboldska) naročila je za svojega častnega občana gosp. Ivana Vrhovnika, novoimenovanega župnika v Trnovem, častno diplomu, katero je „Narodna Tiskarna“ zares krasno izdelala, kakor se vsak lahko sam prepriča, ker bode ta diploma v Giontinijevi prodajalnici na ogled. Krasni okvir oskrbel je g. P. Kajzelj.

— (Pomočniški zbor mesarske zadruge) ustanovil se je včeraj pod vodstvom načelnika mesarske zadruge gosp. J. Kopača. Predsednikom bil je izvoljen gosp. Anton Zupan. V odbor gg.: Valentin Slovša, Peter Burja, Fran Toršič, Fran Prezel, Fran Černivec, Janez Mežnar. V razsodiški zbor so bili izvoljeni gg.: Fran Lampič, Anton Miklavc, Anton Zupan in Fran Jager in kot namestniki gg.: Janez Bot, Josip Kregar in Josip Ham.

— (Vspored) godbe c. in kr. pešpolka baron Kuhn št. 17 pri popoldanski osnovni veselici ognjegasnega društva v Dolenji Šiški dne 24. maja 1891 pri Koslerji. 1. Koračnica. 2. Gomes: Ouverture iz opere „Il Guarani“. 3. Dvořak: „Slovanski plesi“. 4. Schinzel: Fantazija o „ruskih pesmih“. 5. Hajdrih: „Jadransko morje“ (pesem). 6. Matys: „Slika iz vojaškega življenja“. 7. Francoska polka. 8. Valček. 9. Mazur polka. 10. Četvorka. 11. Francoska polka. 12. Hitra polka.

— (Prve letošnje črešnje) prinesle so Vipavke v terek na trg.

— (V Šent Janži na Dravskem polji) zadeli so dne 6. t. m. na znamenite starine. Fantje hoteli so postaviti mlaj, pri tem zadeli na podzemski obok, katerega so predri. Štirje fantje spustili so se na vrvi v nepoznano votlino, ki je najbrže rimski grob. Votlina je okrogla, zidana, a gladko ometana. Sredi votline našel se je pepelnjak od žolte gline, zunaj okrašen. Okolu pepelnjaka bilo je več manjših lončkov, rujavih in črnih. Najdragocenejša najdba bil je bronast vrč z ročajem, na njem moška glava s kodrastimi lasmi in brado. Žal, da je mnogo teh najdb izgubljenih, kajti bronasti vrč bil je ukraden, več drugih predmetov so fantje razbili.

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi v soboto 23. maja svojo tretjo redno sejo v letnem tečaju 1891 sè sledečim vsporedom: 1.) Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo odborovo. 3.) Kritika zadnjega berila; kritikuje stud. jur. F. Gorup. 4.) Član stud. jur. Vilh. Maurer čita: „Zgodovina kožuha“. 5.) Slučajnosti. Local: Kastners Restauration „zum Magistrat“, I., Lichtenfelsgasse 3. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zemun 20. maja. Kraljica Natalija odpeljala se je ob 10. uri dopoludne. K slovesu prišlo je mnogo znancev, proti katerim se je Natalija jako trpko izražala o regentstvu. Natalija je britko jokala in prosila svoje prijatelje, naj za duševno in telesno blaginjo mladega kralja skrbe. Horvatovič je obljubil, da bode kralja s svojo krvjo ščitil. Mej vožnjo na pristan metalo je občinstvo neprestano lepe šopke kraljici v voz. Okolu pristana stal je kordon policajev. Množica, do 3000 ljudi, hotela je prodreti kordon, a se umaknila, ko

je policija potegnila sable. Le kacih 100 osebnih znancev Natalijinih je smelo na pristan.

Zemun 20. maja. Ko je kraljica Natalija danes dopoludne ostavila hotel, so jo v ogromnem številu zbrani pristaši in prijatelji s cveticami kar obsuli. Odhod na pristan vršil se je v kacih petdeset kočijah. Na pristanu pozdravili so jo z burnimi živio-klici. Prizor pri slovesu bil je jako ginljiv. Most na parobrod bil je s preprogami in cveticami okrašen. Na Natalije željo plul je parobrod „Kazan“ po starem Dunavu in se je zopet prikazal še le daleč pod Belgrajsko trdnjavo. Pri Višnici čakalo je na tisoče občinstva, da bi kraljico pozdravilo.

Zemun 20. maja. Ob 9. uri zjutraj prišla je h kraljici deputacija srbskega ženskega društva, čegar pokroviteljica je bila Natalija. Deputacija prinesla jej je srebrn venec. Mej kraljice govorom je vse jokalo. Kraljica dobila je jako veliko vencev in šopkov in vse odličnejše dame Belgrajske so osebno prišle se poslavljat. Ob 10. uri stopila je kraljica z dvorno damo Dano Djordjevič v zaprt voz in se peljala na pristan. Nepregledna vrsta voz pomikala se je za njo, okolu njene kočije pa je vrvelo na stotine ljudi, ki so neprestano klicali: Živela kraljica! Na pristanu izstopila najprej gospodična Djordjevič potem kraljica. Bila je čarobno lepa. Njena elegantna, bujna, a vendar vitka postava bila je v črni toaleti, na glavi imela je popotni klobuček s kratkim črnim pajčelanom. Obraz bil jej je lahko zarudel. Blesteča njena lepota naudušila je občinstvo in ko je stopila iz voza, je na stotine rok segalo po njenej desnici, da bi jo poljubila in neprestano čuli so se naudušeni klici: „Živela kraljica, mati Srbije! Na svidenje!“ Naposled izvila se je Natalija vsestranskemu poslavljanju, šla po mostu na ladijo in ondu za slovo zamahnila z robcem, na kar so zaorili zopet gromoviti klici. Neka dama stopila naprej in govorila nekaj besed v slovo. Vsi prisotni glasno jokali, tudi moški imeli so solzne oči. Kraljica zahvalila se je prisotnim na njih simpatijah in udanosti. Zopet gromoviti živela-klici, ki so se ponavljali, ko je že parobrod odrinil od bregu. Kraljica in občinstvo so se pozdravljali in poslavljali, kraljica mahala z robcem, občinstvo pa je vihtelo v slovo klobuke in robce in tožno klicalo: „Na svidenje!“ Množica stala na pristanu, dokler se je parobrod videl in potem se je razšla.

Peterburg 21. maja. „Journal de St. Petersburg“ piše: Rusija želi navzlic simpatijam do Natalije, da bi zadnji dogodki bili konec nemirnemu položaju in začetek novi dobi Srbije mirnega razvoja. Rusija želi, da se Aleksandra prestol učvrsti.

Pariz 21. maja. Milan izjavil se proti uredniku lista „Soleil“, da se je iztiranje slabo izvelo. Pomena Belgrajskih dogodkov pa se ne sme precenjevati. Povsod je nemirnih in nezadovoljnih elementov, v Belemgradu pa so v večini. Prebivalstvo po deželi je pa z vlado. Julija meseca pride kralj Aleksander za dlje časa k njemu na Francosko.

Razne vesti.

* (Sneg po vsej južni Evropi.) Po lepih gorkih dneh, prišel je preobrat in je nastopilo mrzlo zimsko vreme povsod po južni Evropi. S Francoskega poroča se iz mnogih krajev, da je sneg naredil mnogo škode. Iztotako je snežilo po Angleškem. Iz naših krajev poroča se jednako, da je v mnogih krajih pobelil sneg vrhove in tudi nizko ležeče holme in da je zopet hotela priti zima malo v vas.

* (Mejnarodna elektriška razstava) odpela se je v Frankobrodu o. M. v soboto pred binkoštimi. Navzoča je bila cesarica Friderik in veliki vojvoda Hessenski, finančni minister Miquel in oblastva.

* (Sol v Srbiji.) V vasi Rupelovo v okraju Užickem našli so skladi soli. Uzorce so že odposlali ministerstvu. Dozdaj je Srbija dobivala sol iz Avstro-Ogerske in iz Rumunije, ker se v Srbiji ne nahaja sol nikjer. Razumljivo je torej, da je ta vest vzbudila veliko zanimanje.

* (Nesreča na Dnjepru.) Na reki Dnjeper trčila je ladija, vozeča več delavcev, z nekim parobrodom. Utonilo je devetnajst delavcev izmed 42, kolikor jih je bilo na ladiji.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-64)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

II. izkaz darov za Prešernov spomenik.

	gld.	290-85
Upravništvo „Nove Soče“ v Gorici	2-	
Jožef Rustia, c. kr. nam. gozdni oskrbnik na Mljetu (Dalmacija)	2-	
Dr. Jožef Serbec, odvetnik v Celji	20-	
Dr. Karl Slanc, odvetnik v Novem Mestu (podpisal gld. 50-)	10-	
Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani	10-	
Kunigunda Blatnik v Ljubljani	50-	
Vesela družba v Mokronogu dne 4. maja	12-64	
Tretješolci in četrtšolci v Novem Mestu	6-	
Jernej Reitz, trgovec v Mariboru	50-	
Fr. Dolenc, „	1-	
Fr. Mehora, trgovski pomočnik	50-	
Ivan Supančič, „	50-	
Jan Mackū, komptoirist	1-	
Anton Dobaj, posestnik	20-	
Mihael Cizelj, učitelj	50-	
J. Erhartič, c. kr. pristav	40-	
„Micika“	30-	
J. V. Supan, posestnik	2-	
Neimenovan	50-	
A. Rakovec, železn. uradnik	1-	
Anton Zupančič, c. kr. nadpaznik	20-	
Alojzij Golob	1-	
Hinko Sevar	50-	
Dr. Fr. L. v Ljubljani	5-	
Skupaj	gld.	369-09

Do današnjega dne je podpisanih vsega skupaj gld. 769-09, od katerih je po gorenjem izkazu izplačanih gld. 369-09. Mimo tega je daroval V. Rohrmann, tvorničar v Ljubljani, 1 delnico „Prvega Narodnega doma“ v Novem Mestu za gld. 50-.

V Ljubljani, dne 18. maja 1891.

Anton Funtek, blagajnik.

Loterijske srečke 20. maja.

V Pragi: 18, 5, 43, 31, 80.

Tujci:

20. maja:

Pri **Mallēi**: Dr. Thomann z družino iz Gradca. — Löwy, Mokni, Götz, Rebitsch, Lahn, Seidner, Tausses z Dunaja. — Veit iz Brna. — Linhart, Hauff iz Kočevja. — Oesterreicher iz Toplice.

Pri **Slonu**: Leder, Aufmuth, Reimoser iz Gradca. Knauschner, Kardasch, Weiss, Steiner, Glück, Jauker, Korugut z Dunaja. — Družina Komschak iz Celova. — Hermann iz Draždan. — Löw iz Prage. — Moline z družino iz Tržiča.

Pri **avstrijskem cesarji**: Bertot, Saulig iz Trsta. Rainer, Brey iz Beljaka.

Umrli so v Ljubljani:

20. mja: Ivan Pavčič, umirov. sodnijski sluga, 82 let, sv. Petra cesta št. 40, Marasmus. — Jožefa Kardel, delavka, 77 let, Hrenove ulice št. 16, Scrofulose. — Marija Potokar, dacarjeva hči, 13 mes., Rimska cesta št. 1, jetika.

V deželni bolnici:

20. maja: Gabrijel Ljubšek, krojačev sin, 1 mes., oslabljenje.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. maja	7. zjutraj	737.9 mm.	14.0° C	sl. jzh.	jasno	
	2. popol.	737.4 mm.	20.4° C	sl. jzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.3 mm.	14.6° C	sl. jzh.	d. jas.	
Srednja temperatura 17.3°, za 1.4° nad normalom.						

Dunajska borza

dne 21. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	91.75	—	92.10
Srebrna renta	91.55	—	92.00
Zlata renta	110.65	—	110.70
5% marcna renta	102.40	—	102.35
Akcije narodne banke	997.—	—	998.—
Kreditne akcije	299.75	—	300.50
London	118.65	—	118.40
Srebro	—	—	—
Napol.	9.37	—	9.36
C. kr. cekini	5.57	—	5.57
Nemške marke	57.95	—	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183	—
Ogerska zlata renta 4%	—	104	35
Ogerska papirna renta 5%	—	101	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	158	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	239	50

Notarski kandidat

s 3 1/2 letno legalno prakso, išče službe pri notari ali odvetniku. — Prijazni predlogi: Francetu Čuk-u v Celji. (481-1)

Trije semnji

za živino in drugo blago

bodo v Osilnici na Kolpi vsako leto dne 1. junija, 1. avgusta in 15. septembra. Če je tak dan nedelja ali praznik, vršil se bode semenj prvi sledeči dan.

Županstvo v Osilnici, dne 15. maja 1891.

(425-2)

Jos. Ožura, župan.

Išče se komi

z najboljšimi spričevali v prodajalnico raznovrstnega blaga na deželo. — Tudi krepak

učeneo

bi se tu vsprejel. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (423-2)

Štajerska deželna zdravilnica Rogatec-Slatina.

Južne železnice postaja: Poličane.

Sezona od 1. maja do 30. sept.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravnateljstvo brezplačno. (386-2)

→ Tempeljska in Styrija slatina ←

vedno točnja polnitev v zelo močne steklenice, slavo znano glavberjevoslno zdravilo proti boleznim prebavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini; v Ljubljani pri glavnih založnikih: Mihaelu Kastnerju in Morica Wagnerja vdovi in tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah ter v lekarnah.

Zgol novo, moderno blago.

Zaradi opustitve lokala

POPOLNA RAZPRODAJA

pri

(432-1)

Karolu Kmelniger-ju

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5.

Dežni plašči za dekleta v starosti do 12 let.	gld.	3-50
Dežni haljaki za odrasle.	3-75	
Dežni dolmani s haljačnimi rokavi in ovratnikom	5-	
Jopci za vzpomlad in za jesen	2-50	
Jope podšite z atlasom ali sergem	5-50	
Zaketi iz grebenastega sukanca, jako moderni in podšiti.	10-75	
Manteleti s čipkami obšiti iz grebenastega sukanca	6-75	
Manteleti s čipkami in s svilnim podšivom	10-50	
Prašni plašči iz lustra	4-50	
„ „ iz svile	11-	
„ „ iz grebenastega sukanca	8-50	
Pelerine za na ramena (kočijaški ovratniki)	1-80	
Fini izprehodni in dežni plašči, zaketi, jope, ogrinjala itd. itd.		

40% pod navadno ceno.

Samo v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

450 m² masivnih parketnih deščic

deloma po 50 cm dolgih, 10 cm širokih, deloma po 40 cm dolgih in 8 cm širokih; okolo

150 m² masivnih parketnih tablic

prodani po nizki ceni. — V zalogi imam tudi

1500 kg kumene.

Natančnejša pojasnila daje Fran Koman, pošta Gorenja vas, nad Škofjo Loko. (404-4)

Razglas.

Dne 29. maja t. l. bode pri vojaškem oskrbovalnem skladišču v Gradcu

zaradi dobave 1900 komadov neokovanih posteljnih desk

javna ponudbena razprava, gledé na katero se je moči pobliže informovati iz „Slovenskega Naroda“ št. 108, z dne 14. maja 1891.

C. in kr. vojaško oskrbovalne skladišče v Gradcu

dne 12. maja 1891.

(408-2)

1891

PRAGA.

Občna DEŽELNA RAZSTAVA

v proslavo stoletnice prve obrtne razstave leta 1791 v Pragi

pod pokroviteljstvom

Njegovega ces. in kralj. Veličanstva presvetlega cesarja Frančiška Josipa I.

od dne 15. maja do dne 15. oktobra 1891.

Veda, umetnost, obrt, zemljedeljstvo, slovesnosti, začasne razstave, sveté vodomet, shodi, loterija i. t. d. (252-10)